

באמצערתא דגאודין, על כל חד אלפה ערלמיין, אשטאכחו
טמיגיסר אלפה ערלמיין, דאויל בהו קודשא בריך הוא בכל
יומא. ובכל ערלמא וערלמא גנייז וסתים מן דא. ועל כללו בתיב
(קהלת ח) כי גבה מעלה גבה שמר וגבהים עלייהם. ובתיב (ישעה
ס) עין לא ראתה אליהם זולתה.

פרק ב' בהר

רבי שמואן פטה (משל ח) להנחיל אהבי יש ואוצרתיהם
אמלא. מי אהבי, דא אברם, דאותמר ביה (ישעה מא)
ורע אברם אהבי. אמר רבי אלעזר, אבא אבא, זה א
ישמעאל ובני קטוורה מגניה קא אתין.

בזהו שעתה תמה רבוי שמואן, אדרכי אתה אליהם. אמר
לייה, בוצינא קדיישא שרגא עילאה, שפיר קאמר ר'
אלעזר, דלית אהבי אלא ורע יעקב. בתיב (מלacci א)
ואהב את יעקב. בדוח ר' שמואן ונשקייה לר' אלעזר על
רישיה, אמר ליה, בני, (משל ב) אם חכם לבך ישמח לבך גם
אני. קום ברי ויתגלי רוא דהאי קרא, אוזען, וקם על
רגלו.

אמר רבי שמואן, להנחיל אהבי י"ש, מי יש, דא רוא
דיובל ושמטה, דלא מסר יתהון קודשא בריך הוא
לשאר עמין, אלא לעמָא קדיישא. ובשעתה דישראל גטראין
שהתא דשמטה בדקה יאות, נשמתהון דצדיקיא משפטען

בְּגַנְתָּא דְעֵדָן, וְאַתָּה קָרֹו חֲדַתִּין. וְעַלְיִיהוּ אַתָּמָר, (ישעה ט) וְקֹויָה
ה' יְחַלֵּפּוּ פָתָח.

וְתוֹ, כְּלֹהוּ נְשֶׁמֶתְיַן קוֹדְשָׁא בָּרוּךְ הוּא טְבִיל לֹזֶן בְּגַנְתָּא
דְחַמְשִׁין, דְבְגַנְתָּא דְעֵדָן דְלַעַילָא, וְאַתָּקָרְבִּי נְהַר דִּינָור.
וּבְרֹזָא דְשֶׁמֶתָּה וַיּוֹבֵל, קָבֵל קוֹדְשָׁא בָּרוּךְ הוּא צְלוֹתָא,
דְשִׁרְהָ רְבָקָה רְחֵל וְלָאָה וּזְלָפָה וּבְלָהָה. דָהָא בּוֹלָהוּ
אַתְּרָשִׁימָו בְּהָא הָא, דָהָיא שֶׁמֶתָּה וַיּוֹבֵל.

וּבְגַיְן דְחֹות רְחֵל דְאַתְּרָמָיו שֶׁמֶתָּה וַיּוֹבֵל בְּשֶׁמֶא דְלָאָה,
וְהִיא לִית לָהּ רְשִׁימָו דָהָא, מִיד אָמָרָה הַגָּה אַמְתָה
בְלָהָה דְאִית בָּה תְּרֵי. סּוֹפִיה דִיּוֹבָל, בְּרִישָׁא דְשֶׁמֶא דְלָאָה,
וּבְסִיפָא דְשֶׁמֶא דְרְחֵל.

וּכְיַבְּל עַת יְכִיל בָּר נְשָׁלָמָעַבְד צְדָקָה, אֵי הַכִּי תְּרִיסְרָר
שְׁעַתִּי בִּימְמָא מָאוּ יְכִיל. אֶלָּא הַכִּי אַוְלִיפְנָא, מָאוּ
דְעַבְיד צְדָקָה, בְּכָל עַת עַבְיד. מָאוּ בְּכָל עַת, בְּמָה דְאִת
אָמָר (ויקרא טז) וְאֶל יְבָא בְּכָל עַת אֶל הַקְדָשָׁה, וְאַוְקְמוּתָה.

וְלֹא תִּמְאַבְּנֵשְׁת יִשְׂרָאֵל בְּלַחְזֹדוֹי, דְאִיהִי עַת רְעֻוָא
קְדִישָׁא דְצָדִיק, אֶלָּא אָפִילּוּ בְּכָל עַת דְלַתְתָא, אַסְגִּי
צְדָקָה עַלְיִיהִי, וְאַתְּעַר צְדָקָה בְּכּוֹלָהוּ בְעַילָאִי וּבְתַתָּאִי.
וּבְגַיְן כֵּה יְשִׁיוּ בָר נְשָׁלָמָעַבְדָא, וְיַדְבֵק בֵיהּ בְּקוֹדְשָׁא
בָּרוּךְ הוּא.

בְּיוֹן דְמָטוֹ קְמִיהָ דְרַבִּי שְׁמַעוֹן, סְחוּ לִיהּ עַזְבָּדָא. אָמָר, וּמָה
דָא בְּלַחְזֹדוֹי, אֶלָּא כָּל מָאוּ דְאַחַיד בְּאַילְנָא דְחַיִי,

ישתיזיב בהאי עלמא, ואפלו מון מותא דעלמא משאר בני נשא, כל שבין ממota אחרא.

אמר רבי שמעון, בכולחו איתער צדקה אילנא דחוי. והאי איהו אחר דמוֹנָא לכוֹלִי עַלְמָא. תלמידי חכמים Mai עבידתייהו, דהא איןון באצדקה אחידן, וכל בני עַלְמָא בזכות יהו ניזוגין בהו מיטש, ואיןון לא יבלין לאתונ בהוא מיטש. בגין דאשתקלי באורייתא, ומאן דאשתקל באורייתא, אשתקל באילנא דחוי דכל בגין עַלְמָא נזוגין מניה. אשתקבב דתלמידי חכמים מהערி מזוני לעלמא ושלמא. אי לכל בגין עַלְמָא מהערி מזונא, לוון אמא לא מתערן.

אלא, תלמיד חכם הוא אילנא דחוי מיטש, ואילנא דחוי לא מתונ, אלא מן העולם הבא, והעולם הבא לא אשתקבב בהאי עלמא. אלא בתר דעאל לההוא עַלְמָא, בדין אתונ ביה, ואתגטען שרשוי עלייה.

השתא אבל מאיבא דאילנא דחוי. ומאן איהו, ההוא אחר דאשתקבב לנבי מספינא, ואיהו אקרי פרי העץ אשר בתרוד הגן. ועל דא אבל מההוא פרי בהאי עַלְמָא. ועל דא תניגן, הם ניזוגין בזורע. מי זרוע. גבורה. ואיןון זמיגן לעולם הבא. דמוֹנָא דעוֹלָם הבא לאו איהי בהאי עַלְמָא, אלא צמצומא זעירא, דחילא דיליה אשתקבב במתייקו דאורייתא. ורק טעמי על ההוא איבא דאילנא

תִּתְאֶה, וְדֹא הוּא חֲדוֹתָא וְמַזְוְגָא דִילְהֹן.
 בֵּין הָעָרִין מַהְאֵי עַלְמָא, בְּפִיה נְחַלֵּין עִילְאַיִן דַעַתָּב,
 סְחַרְיִין לְדוֹכְתִּיהִוִי, וַיְשַׁתְּרַשּׁוּן בֵּיתָה, וַיְסַתְּלַקְוּן לְעִילָּא,
 כְּדַיִן (ישעה סד) עַיִן לֹא רָאַתָּה אֱלֹהִים זוֹלְתָה יַעֲשֶׂה לְמַחְבָּה לוֹ.
 מַאן יַעֲשֶׂה. דֹא יוּבָלָא, הַהוּא דְאַקְרֵי הָעוֹלָם הַבָּא. לְמַחְבָּה
 לוֹ, וְדֹאי דָלָא בְּעֵין מַזְוְגָא בְּעַלְמָא דָא, עַד דַא תַּקְיִנוּ
 לְמַזְוְגָא דִילְהֹן וְהָאֵי מַזְוְגָא דִילְהֹן בְּעוֹלָם הַבָּא. וּלְדֹא
 וְבָאיַן אִינְנוּן בְּכֹלָא, דַעֲלִיהִו בְּתִיב עַיִן לֹא רָאַתָּה אֱלֹהִים
 זוֹלְתָה יַעֲשֶׂה לְמַחְבָּה לוֹ.

תָא חֹזֵי, בֵּין הַבָּנִים נְשָׂא אַשְׁתָּלִימָו שִׁיפּוֹי, בְּהַהוּא זִימָנָא
 אַתְתַּקְנוּ בֶל שִׁיפּא בְּדַקָּא יָאֹתָה. בְּגֻוָּנָא דָא, בֵּין
 דְשְׁבִיכְנָתָא אַקְדִּימָת לְבִי בְּנִישְׁתָּא, בְּעֵין עַשְׂרָה דִיְשַׁתְּכָחָונָ
 תִּפְנֵן בְּחֶדָא, וַיְשַׁתְּלִים מִה דִיְשַׁתְּלִים, לְבַתֵּר דִיְתַתְּקָנוּ פָלָא.
 וּבְמָה הוּא תִּיקְוָנָא הַכָּלָא, בְּמָה דָאַת אָמָר, (משל יד) בְּרַב עַם
 הַדְּרָת מַלְךָ, וּלְדֹא עַמָּא דָאַתִּיא לְבַתֵּר בָּזָן, בְּלָהו תִּיקְוָנָא
 דְגֻוָּפָא.

וּכְדֹא אַתָּה וְאַקְדִּימָת שְׁבִיכְנָתָא, וּבְנִי נְשָׂא לֹא אַתִּין בְּחֶדָא
 בְּדַקָּא יָאֹתָה, קְוִידָא בְּרִיךְ הוּא קָאֵרִי, (ישעה ט) מַדּוֹעַ
 בָּאָתִי וְאֵין אִישׁ. מַאי וְאֵין אִישׁ. דָלָא מַתְתַּקְנִי שִׁיפּוֹי, וְלֹא
 אַשְׁתָּלִים, אֵין אִישׁ וְדֹאי, וּבְגִין דֹא וְאֵין אִישׁ דִיְקָא.
 וְתָא חֹזֵי, בְּשַׁעַתָּה דְגֻוָּפָא אַשְׁתָּלִים לְתִתְאֶה, קְדוֹשָׁה עִילָּא
 אַתִּיאָ, וְעַל בְּהֵאִי גֻוָּפָא, וְאַתְּעַבֵּיד תִּתְאֶה בְּגֻוָּנָא

דְלֹעִילָא מַפְשֵׁשׁ. וּבְדִין בְּלַהו בְּעֵין דָלָא יַפְתַּחֲוָן פּוֹמָא בְמִילִי דְעַלְמָא, בְגִינָן דָהָא קַיִימִי יִשְׂרָאֵל בְשַׁלְיָמו עִילָּאָה, וּמִתְקַדְשֵׁי בְקָדוֹשָׁה עִילָּאָה. זֶבָּא חֻולְקִיהּוֹן.

פרק נשא

(במדבר ו) וַיֹּאמֶר ה' כֹּי, כִּי תְּבִרְכָוּ תָא חֹזֵי, בֵּין דְשַׁלִיחַ צָבָור סִים אַלְוִתִיתָה, וְאַתָּא לְבָרְכָא בְּרִכְתָא דְכַהֲנִי, אַצְטְרִיךְ וְדָאֵי לְכֹונָא בְּרֻוּתָא דְלַבָא, לְבָרְכָא לֵיה לְעַמָא קְדִישָׁא. דֵי בְעֹזְבָּדָא וּבְמִילּוֹלָא, קְשִׁיר קְשׂוֹרָא דְיִיחִוָּדָא. וַיִּשְׂתַבֵּחַ רַעַל יְדֵיה מִתְבָרְכֵין עִילָּאִין וִתְתָאִין.

וּבְדִין בְּעֵין לֵיה שְׁלִיחַ צָבָור לְמִימָר, יַבְרֶכֶת ה' בְּלִפְנֵי הַחִיבָל. וַיִּשְׁמַרְהָ, לְאַסְתַכְלָא לְסִטְרָא דִימִינָא דִילִיה, לְאַמְשָׁבָא חֹטָא דְחַסְדָעַל עַמָא קְדִישָׁא בְקָדוֹמִיתָא. וְלֹבֶתֶר יֹאמֶר יָאָר ה', בְּלִפְנֵי הַחִיבָל. פְנֵיו אַלְיךְ וַיְחִנֵּה, וַיִּסְתַבֵּל לְסִטְרָא דְשָׁמָאלָא דִילִיה, לַיְחִדָא בִּימִינָא. בְגִינָן דְמִקּוֹרָא בְּרִכְתָא מִסְטָרָא דִימִינָא הוּא. וּבְדִין בְלִסְטָרָא דְשָׁמָאלָא אַסְתַלְקָה, וְלֹא הוֹיָא גַזְקָא בְלַלְל. וּבְדִין, יְשָׁא ה', פְנֵיו אַלְיךְ וַיִּשְׁם לְדֹךְ שְׁלוֹם, וְדֹא הוּא צְלוֹתָא שְׁלִים.

וְוי לֵיה, לִמְאוֹן דָאָתָא לְמַפְתִּין לְמִארִיה, בְלַבָא רְחִיקָא, וְלֹא בְּרֻוּתָא שְׁלִימָתָא, בְמַה דָאָתָ אָמֶר, (תְּהִלִים עח) וַיַּפְתַּחֲוָה בְפִיכָם וּבְלִשׁוֹנָם יַכְזֹבוּ לוּ וּלְבָם לֹא נְכוֹן עַמּוֹ. וְדֹא הוּא שְׁלִיחָא דְצִיבּוֹרָא, דִיסְתַבֵּל בְקָדוֹמִיתָא